

ville vende Blikket til England, vil man se, at det er ganske overordentlig hyppigt, at Folk der blive ved at virke i deres Stilling som Dommer til en overmaade høi Alder. Det er slet ikke sjældent der, og nogle af de mest udmærkede Medlemmer af det engelske Dommerkorps have netop været Folk, der have arbejdet lige, til de vare 80 Aar gamle og derover i denne Embedsstilling. Jeg tror derfor ikke, at der, naar man først tænker sig, at hele den nye Indretning er kommen i Gang og de mindre brugelige Kræfter ere bleve udfondrede, er nogen Grund til at antage, at den stadige Pensionsbyrde under det nye System vil blive forholdsvis større, end den er nu.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Leth: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udaalg, som det er besluttet at nedsætte angaaende Lovforslaget om den borgerlige Retspleie.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Leth.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til
Lov om Netsafgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3905 fg.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Th. Nielsen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal gjøre i Anledning af nærværende Lovforslag. Jeg kan billige det Princip, som ligger til Grund for Beregningen af Netsafgifterne, og navnlig kan jeg ikke andet end være tilfreds med, at man faar hele Sportellovgivningen af 1814 og ikke alene den Del af den, som nærmest vedkommer Retsordningen, revideret. Det tror jeg, den trænger til, baade efter sit Princip og tillige efter sit Indhold. Jeg vilde meget nødig, at den høitærede Minister skulde tage det Indtryk med sig herfra, at det var alle Medlemmernes Mening, at man ikke ønskede Nedsættelse i Netsafgifterne. Jeg for min Part er særdeles tilfreds med navnlig, at Lhingslæsningsgebyrterne blive nedsatte til i det Hele taget det Halve. Som man vil se, og som der vist allerede under den forrige Forhandling er gjort opmærksom paa, er der en Mindreindtægt for Staten af henvend en

Million Kroner, og deraf falder ca. 300,000 Kr. navnlig paa Lhingslæsningsgebyrterne. Jeg kan ikke andet end billige, at der sker Nedsættelse deri, og det forekommer mig ogsaa, at det er i god Overensstemmelse med, hvad man her fra Lhingsets eller idetmindste fra enkelte Medlemmers Side ønsker, idet de have indbragt et Forslag om Nedsættelse af Stempelgebyrterne, men dette gaar jo akkurat i samme Retning. Naar der derfor kommer Noget, som netop imødekommer Folkehingets eller i hvert Fald endel af dets Medlemmers Ønsker, vil jeg ikke ved min Tausshed bidrage til, at den høitærede Minister skal faae den Forestilling, at man alligevel var utilfreds med det, saa at man netop vilde lade det blive ved det Gamle, for at Statskassen skulde beholde sin Indtægt, denne bugnende Statskasse, som man til enhver Tid taler om. Jeg tror isørgt ikke, at den er saa bugnende, som visse andre Medlemmer forestille sig, og som man især forestiller sig indenfor dette Lhing. Jeg billiger altsaa dette, og jeg billiger tillige den Maade, hvorpaa Lhingslæsningsgebyrterne skulle erlægges, nemlig ved Stempel; thi da er det let overskueligt ligesom ved Stempelafgiften, hvad der skal gives. Den erlægges, saavidt jeg forstaaer, ved selve Stemplingen, og naar Lhingslæsningsgebyret foregaaet, og Protokolation finder Sted med 40 Ore for hvert Halvark, hvilket vel nærmest maa betragtes som et Bederlag for selve Arbejdet. Deri er jeg fuldstændig enig, at det er simpelt og let overskueligt. Det er altsaa en Nedsættelse, som jeg billiger, og jeg skulde feile meget, om det ikke netop er i Overensstemmelse med, hvad man her fra Lhingsets Side kunde ønske. Altsaa, denne Nedsættelse af 300,000 Kr., som fremkommer ved Lhingslæsningsgebyrterne, er jeg vel tilfreds med. Derimod synes jeg ikke om, at man fremdeles skal vedblive at betale for Pantebogsattester, nemlig 3 Kr. — som bekendt koster en Pantebogsattest nu 3 Kr. 90 Ø. —, og jeg synes ikke om det af den Grund, at enhver Pantebogsattest er lige dyr, enten det er en Husmand eller Gieren af en større Eiendom, der skal have den. Ørede Medlemmer vilde vide, at hver Gang der skal gjøres et Laan, skal man i hvert Fald, naar det er offentlige Midler eller Midler fra en Kreditforening, møde med en Pantebogsattest. Husmandskreditforeningen har allerede høit Leilighed til at søle den Byrde, som følger med Pantebogsattesterne, nemlig at enhver Husmand, selv om det kun er for et Laan paa 4 à 500 Kr., skal erlægge en Afgift af ca. 4 Kr. for en Pantebogsattest. Det er en Afgift, som bliver ubillig, netop fordi den rammer alle Eiendomme ens. Foraa vidt man f. Ex ikke skulde ville lade nogen Nedsættelse komme ved Auktionerne, men skulde mene, at det var bedre, at Statskassen blev ved at beholde Indtægterne som hidtil ved Auktionerne, tror jeg, at man vel ogsaa kunde blive ved det Gamle, naar saa til Gjengæld under alle Omstændigheder